

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120214960
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Falátová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120214960.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: R. G., X.. XX.XX.XXXX, V. L. XX, XXX XX Y. X. Y., proti povinnému: C. R., X.. XX.XX.XXXX, V. L. XXX, XXX XX Y. X. Y., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 438,99 Eur, bežného výživného a trov exekúcie, vedenej u súdnej exekútorke: JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, so sídlom exekútorského úradu Blahova 13, 909 01 Skalica, sp. zn. 26EX 352/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.
- II. Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a.
- III. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a.
- IV. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdnej exekútorke trovy exekučného konania vo výške
36,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.01.2020 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 438,99 Eur, bežného výživného a trov exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 01.07.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorke: JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, so sídlom exekútorského úradu Blahova 13, 909 01 Skalica, ktorá ju vedie pod spisovou značkou 26EX 352/20.

3. Súdnej exekútorke bolo dňa 24.07.2020 doručené podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie“, v ktorom povinný uviedol, že túto exekúciu namieta v celom rozsahu, nakoľko exekúcia nie je dôvodná, jednak nie je dôvodná vymáhaná pohľadávka v časti zročného výživného 438,99 Eur a taktiež nie je dôvodná ani vymáhaná pohľadávka v časti nároku oprávneného týkajúceho sa zaplatenia bežného výživného v sume 145,- Eur počnúc 01.07.2019. Následne povinný uviedol, že rozsudok sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019, vydaný OS Galanta je exekučným titulom, ale iba v časti týkajúcej sa výroku I., ktorý sa stal predbežne vykonateľným dňa 16.08.2019 a túto povinnosť si plní, pričom citovaný rozsudok v žiadnom prípade nie je exekučným titulom pre výrok II. týkajúci sa dlžného zročného výživného od 14.12.2018 do 30.06.2019 v sume 438,99 Eur, nakoľko výrok II. rozsudku zrozumiteľne a jednoznačne uvádza, že dlžné výživné je otec povinný zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a z doložky vykonateľnosti OS Galanta rozsudku sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019 (príloha 2/: Doložka vykonateľnosti OS Galanta rozsudku sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019) je zrejmé, že tento rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, takže nemôže byť exekučným titulom na podanie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 45 a nasl.

zákona č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, nakoľko uvádzaný rozsudok bol napadnutý zo strany oprávneného odvolaním a teda nenadobudol právoplatnosť, pričom aktuálne prebieha odvolacie konanie na KS v Trnave pod sp. zn. 25CoP 29/2020. Povinný ďalej v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že na základe vyššie uvádzaných skutočností žiada Okresný súd Banská Bystrica s poukazom na § 53 zákona č. 2/2017 Z. z. o opätovné preskúmanie návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, či tu boli dôvody po doručení návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a začatie exekúcie v tejto právnej veci a zároveň predkladá súdu dôkazy - Výpisy z účtov o úhradách bežného výživného, počnúc mesiacom júl 2019 až k 22.07.2020 (príloha 1/: Výpisy z účtu o zaplatení bežného výživného za 7, 8, 9, 10, 11, 12/2019, za 1, 3, 4 (300,- Eur aj za 2/2020), 5, 6, 7/2020), v súdom stanovenej mesačnej sume 145,- Eur, ktoré platí mesačne na účet, na ktorý platil aj v minulosti, dobrovoľne, takže v žiadnom prípade tu nie je dôvod na vymáhanie exekúciou, pričom k dnešnému dňu zaplatil od 01.7.2019 do 22.7.2020 spolu na bežnom výživnom 1.895,- Eur, poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 01.07.2020 bolo vydané na základe návrhu oprávneného, na ktorý nebol zákonný dôvod. Povinný následne uviedol, že vzhľadom na to, že návrh na vykonanie exekúcie bol na základe uvedených relevantných skutočností nedôvodný, bežné výživné 145,- Eur je dobrovoľne platené tak, ako to ukladá exekučný titul vo výroku I., na zročné výživné 438,99 Eur za obdobie od 14.12.2018 do 30.06.2019 neexistuje exekučný titul, potom nie je dôvodné a zákonné, aby boli od povinného vymáhané trovy právneho zastúpenia pri exekúcii a ani trovy exekúcie, nakoľko povinný si plní vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenej výške 145,- Eur mesačne, aj keď v týchto časoch koronakrízy je to finančne veľmi náročné a zároveň povinný chce uistiť súd, že po rozhodnutí odvolacieho súdu KS v Trnave, po nadobudnutí právoplatnosti citovaného napadnutého rozsudku, v určenej lehote oprávnenému zaplatí aj dlžné zročné výživné a opäť nebude zákonný dôvod na podanie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Na záver povinný uviedol, že Okresnému súdu Banská Bystrica navrhuje, aby bolo exekúcia voči povinnému zastavená s poukazom na § 61k zákona č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a doplna zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a v súlade s týmto zákonom bolo rozhodnuté aj o trovách exekúcie. Dňa 11.08.2020 bolo doručené podanie povinného označené ako „Doplnenie podkladov k návrhu na zastavenie exekúcie“ v ktorom povinný uviedol, že oznamuje, že doložka vykonateľnosti pre výrok II. k rozsudku sp. zn. 22Pc/39/2018 bola vydaná omylom a po doručení tejto doložky povinný bezodkladne kontaktoval OS Galanta so žiadosťou o opravu, resp. zrušenie tejto doložky predbežnej vykonateľnosti pre výrok II., nakoľko táto vykonateľnosť výroku II. sa bude vyznačovať až po rozhodnutí odvolacieho súdu - KS v Trnave. Povinný ďalej uviedol, že OS Galanta následne kontrolou zistil, že pochybil a dňa 01.08.2020 Oznámením - zrušenie predbežnej vykonateľnosti zo dňa 01.08.2020 zabezpečil nápravu (prílohy: doložka vykonateľnosti OS Galanta k rozsudku sp. zn. 22Pc/39/2018, oznámenie o zrušení doložky predbežnej vykonateľnosti OS Galanta).

4. Súdna exekútorka predložila návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 04.08.2020 súdu na rozhodnutie spolu s vyjadrením oprávneného.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 28.07.2020 uviedol, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že od júla 2019 do júla 2020 uhradil súdom určené bežné výživné vo výške 145,- Eur mesačne, pričom ale ako vyplýva z povinným predložených dôkazov povinný v mesiaci február 2020 neuhradil výživné a v mesiaci apríl 2020 uhradil výživné vo výške 300,- Eur, pričom ale neuviedol, že by rozdiel medzi bežným výživným a uhradeným výživným v mesiaci apríl 2020 mal byť použitý na úhradu nedoplatku za mesiac február 2020 a z uvedeného dôvodu má oprávnený za to, že výživné za mesiac február 2020 do dnešného dňa nebolo uhradené ani z časti. Oprávnený ďalej poukázal na to, že vo vzťahu ku zročnému výživnému povinný uviedol nasledovné: „Citovaný rozsudok v žiadnom prípade nie je exekučným titulom pre výrok II. týkajúci sa dlžného zročného výživného od 14.12.2018 do 30.06.2019 v sume 438,99 Eur,...“, pričom vo vzťahu k uvedenému oprávnený poukazuje na § 44 CSP, podľa ktorého rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením a zároveň dáva do pozornosti aj príslušnú súdnu prax, a to jednak Uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 98/2008 zo dňa 01.12.2008: „Uvedené možno uzavrieť konštatovaním, že predbežne možno vykonať rozsudky ukladajúce povinnosť platiť všetky druhy výživného podľa zákona o rodine bez obmedzenia a ohľadu na to, kedy nastala jeho splatnosť. Názor povinného, že rozsudky odsudzujúce na plnenie zročného výživného nie sú predbežne vykonateľné (lebo platením zročného výživného sa

nenapĺňuje zabezpečovacia, ale reparačná funkcia výživného), nemá oporu v uvedenom ustanovení zákona.“; „V prejednávanej veci spočíva dovolaní napadnuté uznesenie na správnom právnom názore, že exekučný titul vo výrokoch o výživnom bol predbežne vykonateľný (bez obmedzenia) ex lege. Na tom nič nemohla zmeniť formulácia tej časti výroku uvedeného exekučného titulu, v ktorej sa povinnosť plniť viazala na právoplatnosť rozsudku. Rovnako bola z hľadiska predbežnej vykonateľnosti bez právneho významu skutočnosť, že exekučný titul bol napadnutý odvolaním. Tento exekučný titul bol vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej.“, a jednak Uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10Er/293/2014 zo dňa 20.10.2014: „Uvedené možno uzavrieť konštatovaním, že predbežne možno vykonať rozsudky ukladajúce povinnosť platiť všetky druhy výživného podľa zákona o rodine bez obmedzenia a ohľadu na to, kedy nastala jeho splatnosť.“; „Na tom nič nemení formulácia tej časti výroku uvedeného exekučného titulu, v ktorej sa povinnosť plniť viazala na právoplatnosť rozsudku. Rovnako je z hľadiska predbežnej vykonateľnosti bez právneho významu skutočnosť, že exekučný titul bol napadnutý odvolaním.“ Následne oprávnený uviedol, že na základe uvedených súdnych rozhodnutí je zrejmé, že predbežne vykonateľné sú všetky druhy výživného, t. j. bežné, zameškané a aj na tvorbu úspor, pričom zákonodarca medzi nimi nerozlišuje a ako uviedol správne aj Okresný súd Považská Bystrica, na uvedenom nič nemení formulácia tej časti výroku uvedeného exekučného titulu, v ktorej sa povinnosť plniť viazala na právoplatnosť rozsudku, teda z uvedeného je potom zrejmé, že okrem výroku č. I exekučného titulu je predbežne vykonateľný aj výrok č. II exekučného titulu týkajúci sa zročného výživného, a to ex lege podľa § 44 CSP, pričom uvedený predpoklad pritom vyplýva aj z upovedomenia o začatí exekúcie. Na základe vyššie uvedeného je oprávnený toho názoru, že povinný je ku dnešnému dňu v omeškaní na bežnom výživnom za mesiac február 2020 ako aj na zročnom výživnom vo výške 438,99 Eur, a preto nesúhlasí s podaným návrhom na zastavenie exekúcie a navrhuje, aby táto riadne prebiehala ďalej a okrem uvedeného si vyčísluje trovy konania aj za predmetné vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 32,66 Eur (za jeden úkon právnej služby vo výške 1/2 základnej sadzby, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu vo výške 16,60 Eur a paušálnu náhradu 10,62 Eur + DPH). Oprávnený dňa 31.07.2020 doplnil svoje vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak, že uviedol, že dodatočne predkladá aj Doložku vykonateľnosti vo vzťahu k výroku č. II. exekučného titulu, z ktorej je zrejmé že nadobudol vykonateľnosť dňa 16.10.2019, z čoho je potom zrejmé, že okrem výroku č. I. exekučného titulu je predbežne vykonateľný aj výrok č. II. exekučného titulu týkajúci sa zročného výživného.

6. Súd Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/132/2020 zo dňa 28.08.2020 exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, nepriznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a uložil oprávnenému povinnosť nahradit' trovy exekúcie vo výške 72,- Eur súdnej exekútorke JUDr. Ing. Zuzane Dobrodenkovej, so sídlom exekútorského úradu Blahova 13, 909 01 Skalica, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

7. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/132/2020 zo dňa 28.08.2020 bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/132/2020 zo dňa 02.03.2021, zrušené a vec bola vrátená vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konania. Dané uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.03.2021.

8. Dňa 03.03.2021 bolo súdu doručené podanie od právneho zástupcu oprávneného: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., IČO: 47 254 581, so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, označené ako „Oznámenie o ukončení zastupovania“ v ktorom právny zástupca uviedol, že po dohode s oprávneným dňa 28.12.2020 došlo na základe vzájomnej dohody k ukončeniu právneho zastupovania oprávneného.

9. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Súd má za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 15.07.2020 a návrh povinného na zastavenie exekúcie bol súdnej exekútorke doručený dňa 24.07.2020. Súd po opätovnom preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas a je dôvodný.

13. V danej veci súd zistil, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd v právnej veci navrhovateľa - plnoletého dieťaťa: R. G. (oprávnený v danom exekučnom konaní) proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - otcovi: C. R.U. (povinný v danom exekučnom konaní), o návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, rozhodol tak, že:

„I. Zvyšuje sa vyživovacia povinnosť otca na plnoleté dieťa zo sumy 82,98,- Eur mesačne na sumu 145,- Eur mesačne, počnúc od 14.12.2018, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 14.12.2018 do 30.06.2019 predstavuje sumu vo výške 438,99,- Eur, ktorú je otec povinný zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/352/2007-15 zo dňa 29.02.2008, v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoleté dieťa.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

14. Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 10. 02.2020 súd rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019 doplnil výrokom: „Súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietla.“

15. Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a opravou návrhu pripojil aj potvrdenie Okresného súdu Galanta o tom, že exekučný titul nadobudol predbežnú vykonateľnosť vo výroku I. dňa 16.08.2019. Čo sa týka vykonateľnosti exekučného titulu vo výroku II., ktorý sa týka dlžného výživného vo výške 438,99 Eur, súd pri návrhu na zastavenie exekúcie zisťoval, či je exekučný titul v tomto výroku spôsobilý byť podkladom pre vykonanie exekúcie. Súd dňa 17.08.2020 požiadal Okresný súd Galanta o poskytnutie informácie, či je Rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 01.07.2019 vykonateľný vo výroku II. Dňa 18.08.2020 bola súdu doručená odpoveď, v ktorej Okresný súd Galanta uviedol, že v časti výroku II. rozhodnutie nie je vykonateľné a spis sa toho času nachádza na Krajskom súde v Trnave. Nakoľko vykonateľnosť výroku II. exekučného titulu, bola zo strany súdu zrušená, avšak následne podľa tvrdenia oprávneného malo byť zo strany súdu potvrdené nadobudnutie vykonateľnosti aj v tomto výroku, súd opätovne požiadal o vyjadrenie Okresný súd Galanta.

16. Okresný súd Galanta dňa 27. 01. 2021 exekučnému súdu oznámil, že: „Okresný súd Galanta v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 22Pc/39/2018 vo veci navrhovateľa - plnoletého dieťaťa: R.X. G., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Y. X. Y. XX, L. G. XX/Top XXX, Y., K., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - otcovi: C. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. X. Y. XXX, o návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, Vám s poukazom na Vašu žiadosť zo dňa 07.01.2021 oznamuje, že na rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 22Pc/39/2018-412 zo dňa 01.07.2019 bola čo do výroku I. vyznačená predbežná vykonateľnosť dňom 16.08.2019. K zrušeniu pôvodne vyznačenej predbežnej vykonateľnosti a jej opätovnému vyznačeniu došlo tak, ako Vám to uvedené oznámil aj oprávnený, v dôsledku pochybenia súdneho úradníka a následne vydaného pokynu zákonnej sudkyne o postupe pri vyznačovaní predbežnej vykonateľnosti. Súd Vám súčasne oznamuje, že medzičasom Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 25CoP/29/2020-528 zo dňa 27.10.2020 rozsudok tunajšieho súdu č. k. 22Pc/39/2018-454 zo dňa 10.02.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej zamietajúcej časti zvýšenia bežného výživného v rozsahu sumy 35,- Eur mesačne od 14.12.2018 zmenil tak, že osoba povinná (otec) je povinná platiť navrhovateľovi od 14.12.2018 zvýšené výživné aj v sume 35,- Eur mesačne (t. j. spolu 180,- Eur mesačne) vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/352/2007-15 zo dňa 29.02.2008, v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletého navrhovateľa, a v ostatnej časti zamietnutia potvrdil (výrok I.) a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zročného výživného vo veci samej a náhrady trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok II.).“

17. Okresný súd Galanta spolu s vyjadrením zo dňa 27.01.2021 predložil exekučnému súdu aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/29/2020 zo dňa 27.10.2020. Z daného rozsudku odvolacieho súdu, súd zistil, že v právnej veci navrhovateľa: R. G., X.. XX.XX.XXXX, C. Y. X. Y. XX, L. G. XX/Top XXX, Y., K., zastúpený spoločnosťou: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 11, proti osobe povinnej platiť výživné (otec): C. R., X.. XX.XX.XXXX, C. Y. X. Y. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Martin Kubovič, LL.M, MSc, so sídlom Sereď, M.R. Štefánika 3080/14, o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 22Pc/39/2018-412 zo dňa 01.07.2019, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 22Pc/39/2018-454 zo dňa 10.2.2020 - v zamietajúcej časti bežného výživného, v časti zročného výživného a náhrady trov konania, rozhodol tak, že:

„I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej zamietajúcej časti zvýšenia bežného výživného v rozsahu sumy 35,- Eur mesačne od 14.12.2018 mení tak, že osoba povinná (otec) je povinná platiť navrhovateľovi od 14.12.2018 zvýšené výživné aj v sume 35,- Eur mesačne (t.j. spolu 180,- Eur mesačne) vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/352/2007-15 zo dňa 29.2.2008, v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na medziasom plnoletého navrhovateľa, a v ostatnej časti zamietnutia potvrdzuje.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zročného výživného vo veci samej a náhrady trov konania ruší a vec mu v zrušenom rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

18. Na základe výroku II. odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zročného výživného vo veci samej (vo výške 438,99 Eur) a náhrady trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, exekučný súd Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti zo dňa 06.08.2021 žiadal od Okresného súdu Galanta informáciu, či v danej veci bolo vydaného rozhodnutie.

19. Dňa 24.08.2021 bol súdu doručený rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 31.03.2021. Z daného rozsudku súd zistil, že Okresný súd Galanta v právnej veci navrhovateľa: R. G., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Y. X. Y.P. XX, L. G. XX/Top XXX, Y., K., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - otcovi: C. R., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. X. Y. XXX, o návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, rozhodol tak, že vo výroku I. predmetného rozsudku zročné výživné neurčil a výrokom II. určil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania. Dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.04.2021.

20. V priebehu konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd zistil, že vyššie uvedeným rozsudkom krajského súdu bol II. výrok exekučného titulu zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom okresný súd následne rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 31.03.2021 o zročnom výživnom rozhodol tak, že zročné výživné neurčil, preto v časti zročného výživného exekučný titul stratil spôsobilosť byť podkladom pre vedenie exekúcie a teda je tu daný dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, na základe ktorého súd exekúciu zastaví, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

21. Ďalej súd uvádza, že oprávnený sa voči povinnému v danom exekučnom konaní okrem zročného výživného vo výške 438,99 Eur domáhal aj vymoženía bežného výživného vo výške 145,- Eur mesačne na podklade výroku I. exekučného titulu. Súd preto následne skúmal dôvodnosť vedenia exekúcie v časti bežného výživného. Rozsudkom krajského súdu bol výrok okresného súdu, ktorým určil bežné výživné vo výške 145,- Eur zmenený tak, že povinný je povinný platiť oprávnenému zvýšené výživné aj v sume 35,- Eur mesačne, t. j. spolu 180,- Eur mesačne.

22. Povinný súdu spolu s návrhom na zastavenie exekúcie predložil poštové poukazy a výpisy z účtu povinného, kde preukázal jednotlivé úhrady bežného výživného oprávnenému. Na základe týchto poštových poukazov a výpisov z účtu povinného súd zistil, že povinný uhradil oprávnenému dňa 18.07.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 15.08.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 19.09.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 16.10.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 18.11.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 03.12.2019 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 08.01.2020 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 10.03.2020 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 14.04.2020 sumu vo výške 300,- Eur; dňa 15.05.2020 sumu vo výške 145,- Eur; dňa 23.06.2020 sumu vo výške 145,- Eur a dňa 22.07.2020 sumu vo výške 145,-

Eur. Z daných úhrad povinného súd zistil, že povinný neuhradil výživné vo výške 145,- Eur v mesiaci február 2020 (po podaní návrhu na vykonanie exekúcie), avšak v mesiaci apríl 2020 povinný uhradil na účet oprávneného sumu vo výške 300,- Eur, aj keď podľa tvrdenia oprávneného povinný pri tejto platbe neuviedol, že ide o dlžné výživné za mesiac február 2020. V iných mesiacoch povinný hradil sumu vo výške 145,- Eur oprávnenému a teda si plnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola uložená exekučným titulom. Ani oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie v spojení s opravou návrhu neuviedol, že by povinný bol v omeškaní s platením niektorej dávky výživného. Dlžné výživné, ktoré oprávnený vymáhal od povinného v návrhu na vykonanie exekúcie v spojení s opravou návrhu bolo vo výške 438,99 Eur, pričom táto suma predstavuje dlžné výživné za obdobie od 14.12.2018 do 30.06.2019 priznané výrokom II. exekučného titulu, ktorý bol následne rozhodnutím krajského súdu zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom okresný súd následne rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22Pc/39/2018 zo dňa 31.03.2021 o zročnom výživnom rozhodol tak, že zročné výživné neurčil. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. dňa 20.01.2020) boli zo strany povinného uhradené všetky dávky výživného splatné k tomuto dňu, čo je preukázané poštovými poukazmi a výpismi z účtu povinného. Na základe týchto skutočností je aj v časti bežného výživného daný dôvod na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie si povinný plnil svoju vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom a taktiež boli uhradené všetky dávky výživného k tomuto dňu, preto nebol daný dôvod na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko z uvedeného je zrejmé, že povinný nemal voči oprávnenému dlh na výživnom.

23. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu súd dospel k právnomu názoru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré brána vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (I. výroková veta rozhodnutia).

24. Vzhľadom na to, že súd exekúciu zastavil, je potrebné, aby zároveň rozhodol o náhrade trov exekúcie vrátane určenia ich výšky (§ 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku).

25. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

26. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

30. Podľa § 199e prvej vety Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

31. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak povinný podal súdu návrh na ich priznanie a zároveň súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný si však v návrhu na zastavenie exekúcie nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

32. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného zo dňa 28.07.2020 uplatnil nárok na náhradu trov konania za predmetné vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 32,66 Eur (za jeden úkon právnej služby vo výške 1/2 základnej sadzby, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu vo výške 16,60 Eur a paušálnu náhradu 10,62 Eur + DPH), nakoľko v tom čase bol oprávnený právne zastúpený. Ako už bolo uvedené vyššie v zmysle § 255 ods. 1 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní neúspešný, pretože súd exekúciu zastavil, voči povinnému mu tak nevznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto súd rozhodol tak, že oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. výroková veta rozhodnutia).

35. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

36. Podľa § 197 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

37. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

38. Podľa § 198 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

39. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

40. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

41. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

42. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, ale do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

43. Ak dôjde k zastaveniu exekúcie v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku patrí exekútorovi náhrada výdavkov, pričom tie znáša účastník konania povinný platiť trovy

exekútora podľa ustanovení tohto zákona. V tomto bode súd uvádza, že exekučné konanie sa začína výlučne na návrh oprávneného a ďalej je vedené na vymoženie jeho pohľadávky, a preto spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z uvedeného je potom zrejmé, že dôvod zastavenia exekúcie, ktorá bola ukončená z iných dôvodov ako vymožením uloženej povinnosti, je nutné pričítať práve oprávnenému.

44. V danej veci súd zastavil exekúciu z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, preto v zmysle § 22 ods. 2 Vyhlášky tak poverenej súdnej exekútorke patrí náhrada výdavkov vo výške 36,- Eur, pričom táto suma pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- Eur (50 % zo sumy 60,- Eur) a DPH vo výške 6,- Eur (20 % DPH), keďže súdna exekútorka je evidovaná v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zaviazal na úhradu trov oprávneného, nakoľko sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako vymožením alebo splnením vymáhaného nároku, a zároveň ide o dôvod, ktorý možno v časti nároku súdnej exekútorke oprávnenému pričítať (IV. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.